

РОЖДЕСТВЕНСКО СЛОВО

„Дойди и стани човек... Това казвам и не ще престана да го казвам.

Дойди и стани човек!“

(Свети Йоан Златоуст –

Беседа върху Псалом 48, стих 16 и за гостолобието, §1 – PG, 55, 500)

Възлюбени в Богомладенеца Христос братя и сестри, чеда на светата Православна Църква!

Бог стана човек. Така най-кратко би могло да се изрази същината на рождественското благовестие. Всемогъщият Бог умали Своето величие до краен предел и стана човек заради нас човеците и заради нашето спасение. Заради нас Роденият без майка се роди без баща. Безплътният се въплъти, във вещество се облече Словото, Невидимият стана видим, Неосезаемият стана осезаем, Безлетният получи начало, Син Божий стана Син Човешки. Тези слова свети Григорий Богослов изрича в сегашно време. Защото Рождество Христово е не просто християнски празник, не е привично ритуално възпоменание за случило се преди повече от две хилядолетия събитие, а велика тайна, придала нов смисъл, нова цел на целия низ от събития, които изпълват историческото време. Неслучайно в православното богослужение нищо не води към миналото, но само се позовава на него – за да насочи към бъдещето.

Бог Слово, Второто Лице на Света Троица стана Човек, за да избави човека от разчовечаване, да го избави от бездънната му самота, да го върне при Себе Си, да го въздигне към Себе Си. Защо? За да може Той, Богочовекът да пребъде в човека, а и човекът да пребъде в Него, та чрез Него да намери истинския път към Бога, към себе си и към всички човеци. Току-що казаното не е богословска теория, не е църковно красноречие. Не е религиозно вярване, идея или идеал, едни сред многото, а реалност. Но тази реалност не се натрапва на човека. За нехристиянина тя не означава нищо. По-тревожно е обаче, че от нея може да се окаже далеч и съвременният повърхностен християнин, склонен да търси във вярата си единствено залог за здраве, благополучие, душевен комфорт и какво ли още не. Не са мнозина тия, които са готови да вложат в сърцата си истината, че единствено в Сина Божий и Сина Човешки, в Богочовека Христос ние можем се срещнем както с Бога, така и със себе си и с човека – с нашите съприродни братя и сестри. Към тази истина ни зове и Златоустият светител: „Дойди и стани човек... Това казвам и не ще престана да го казвам. Дойди и стани човек!“

Стани човек, както и Христовата Църква благовести: „Към себе си се въздигни, човеко, бъди нов вместо стар, празнувай обновяването на душата си, докато е път времето на живота ти...»¹

Стани човек във и чрез Богочовека и сними маската на привидното християнство, избави се от всяко самозалъгване, захвърли печалната „имитация на християнство“ пред другите и пред себе си, за да преоткриеш в себе си човека.

Стани човек във и чрез Богочовека и се отречи от егоцентричната логика на ненаситното себеоутвърждаване, на себелюбуването, на себепоклонството. Отречи се от този измамен път, водещ встрани както от Бога и от ближните, така и от собствената ти боголика личност. Отречи се от този лъстив път, който те омайва с блянове и миражи, а в същото време коварно те отвежда към страховита самота.

Стани човек във и чрез Богочовека, живеј според богочовешката логика на себераздаването, на саможертвата като път към себе си, като път към все по-пълно общение с Бога и с ближния.

Всеки миг, на всяка крачка от пътя си във времето ние доказваме дали искаме да станем човеци във и чрез Богочовека. А времето на земното ни странстване намалява, крайт на пътя неусетно приближава. И може би именно затова златословесният Йоан настойчиво издига глас: „Дойди и стани човек... Това казвам и не ще престана да го казвам. Дойди и стани човек!“

Христос се роди, за да ни възроди, просвети, очисти, спаси не символично, не преносно, не в нормативно нравствен план, а същински, до последните глъбини на сърцето ни, на ума, душата и тялото ни. Да, тъкмо с тази цел – заради нас, заради всеки един от нас и заради всички ни заедно – „днес се ражда от Дева Този, Който с ръката Си държи цялото творение, с пелени се повива Този, Който по Съществуото Си е непристъпен Бог²..., в бедни ясли лежи Единородният Син видим като човек ... И ние пеем: Троице Свята, спаси душите ни“.³ На Него Единия в Троица Бог – Отец, Син и Дух Свети подобава чест, поклонение, слава и благодарение сега и всякога, и в безкрайността на бъдещия век. Амин!

ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО ХРИСОВО!

† Триадицкиј епископ Фотий

---

¹ Миней, 13 септември, „Слава“ на хвалитните стихирни.

² Миней, 25 декември, стихира глас 6 на шестия час.

³ Миней, 25 декември, тропари глас 6 на третия час.